

سعادت و کمال انسان

حجت الاسلام علوی تهرانی با بیان اینکه مقرب ترین فرد در عالم هستی به حضرت اله، وجود مقدس پیامبر اکرم (ص) است، گفت: انسان مقرب رفتار و عملش الهی است.

حجت الاسلام علوی تهرانی با بیان اینکه مقرب ترین فرد در عالم هستی به حضرت اله، وجود مقدس پیامبر اکرم (ص) است، گفت: انسان مقرب رفتار و عملش الهی است.

به گزارش خبرنگار مهر، حجت الاسلام سیدمحمدباقر علوی تهرانی همزمان با نخستین روز ماه محرم در دانشگاه تهران پیرامون موضوع «سلوک به سوی منزلگاه مقربین» به سخنرانی پرداخت و اظهار داشت: یکی از مهمترین عناوینی که برای انسان در قرآن ذکر شده و یکی از بالاترین و والاترین منزلت ها و جایگاه هایی که برای آدمی ذکر کردند، مقام قرب الهی است.

وی افزود: در سوره مبارکه هود می فرماید بی تردید پروردگار من نزدیک است؛ نزدیک بودن از جمله مفاهیمی است که اگر انسان به کسی نزدیک باشد او نیز به آدمی نزدیک خواهد بود؛ براساس فرمایش پروردگار، تنها عده ای به حضرت حق نزدیک هستند.

استاد حوزه علمیه بیان داشت: انسان باید بداند چه راهی را باید برود و چه سلوکی را باید انجام دهد تا به خداوند متعال نزدیک شود؛ کمترین دستاورد منزلگاه قرب الهی، اجابت دعا است. اگر انسان دعا می کند و دعای او مستجاب نمی شود شاید به خاطر آن است که ایشان هنوز در این منطقه قرار نگرفته است.

حجت الاسلام علوی تهرانی گفت: مهمترین دستاورد جایگاه قرب الهی عشق ورزیدن به خداوند متعال است. عاشق خداوند بودن به شعر و شاعری و تشکیل حلقه ذکر و ادعای گزاف نیست بلکه به سلوک و مجاهدت برای رسیدن به این مقام است.

وی تصریح کرد: در قرآن کریم آمده کسانی که در راه ما مجاهدت کنند ما به آنان عرش، آسمان و ملکوت را نشان می دهیم و آنان را به این مراتب هدایت می کنیم؛ مقصود از این تقرب، قرب مکانی، زمانی، نسبی و تکوینی نیست بلکه قرب الهی و منزلتی مراد است. السابقون السابقون اولئک المقربون، کسانی هستند که به این قرب الهی دست یافتند و الگو محسوب می شوند.

استاد حوزه علمیه عنوان کرد: قرآن کریم قرب منزلتی را قرب و جاهتی معرفی می کند؛ انسان مجاهد به یک آبرو، وجاهت و منزلتی می رسد و از امنیتی برخوردار می شود که می گویند فلانی از مقربان است. مقرب ترین فرد در عالم هستی به حضرت اله، وجود مقدس پیامبر اکرم (ص) است.

حجت الاسلام علوی تهرانی بیان داشت: قرب، حرکت به سوی خداوند است، حرکتی که خداوند متعال مطالبه کرده تا انسان به کمال برسد؛ در عالم دنیا برای رسیدن به سعادت دو بینش مادی و معنوی وجود دارد که جامعه ایمانی رسیدن به کمال را سعادت معنا می کند.

وی خاطرنشان کرد: غایت کمال آن است که انسان شبیه خداوند شود؛ بریدن و انقطاع از غیر کمال است. انسان کامل به قدری به خداوند نزدیک و محبوب حضرت حق می شود گویی گوش، چشم، زبان و ایشان گوش، چشم، زبان خداوند است و همه اعمالش الهی می شود. چنین انسانی همه اعمال و رفتارش هدایت است.